

De Vineyard Beweging

Hun Leiders en Doctrines

Biblical Discernment Ministries - 2/2004

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of [HSV](#))
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

I. Leiders

John Wimber¹

Niemand twijfelt eraan dat de centrale figuur achter de Vineyardbeweging John Wimber is (overl. 17-11-1997 op 63 jaar). Na Wimbers bekering werd hij actief in een “Friends church” (Quaker). Later voegde hij zich bij de leiding maar werd gedesillusioneerd bij de lokale kerk. In die tijd was Wimber nog een dispensationalist die de “charismatische gaven” afwees als niet geldend voor deze tijd. Wimber verliet de kerk en kwam in dienst van het Fuller Instituut voor Kerkgroei. Toen Wimber daar les gaf, en als gevolg van persoonlijke ervaring en getuigenissen van gebeurtenissen bij christenen in de Derde Wereld, voelde Wimber “zich verplicht om de Schrift opnieuw te gaan onderzoeken, en zorgvuldiger naar de verwantschap te zien tussen geestelijke gaven en evangelisme” (*Power Evangelism*, p. 85). In 1978 keerde hij terug naar het pastoraat, bij een van de kerken van Calvary Chapel (gematigd charismatisch). Gedurende het eerste jaar van dat pastoraat begon hij te bidden voor bovennatuurlijke genezing van zijn mensen. Tien maanden lang gebeurde er niets; dan op een dag werd er een vrouw “genezen”. Dit was het begin van de “tekenen en wonderen beweging” (pag. 90-91). Om redenen van de grote verschillen verbrak Wimbers kerk de band met Calvary Chapel, in 1982, en werd herbenaemd tot Vineyard Christian Fellowship.

C. Peter Wagner

Wagner wordt reeds lange tijd aanzien als een autoriteit in zowel wereldmissies als kerkgroei. Hij keerde zich naar de tekenen en wonderen door waar te nemen dat kerkgroei het snelst verwezenlijkt werd in de rangen van de pinkster- en charismatische bewegingen, vooral in de Derde Wereld. Wagners obsessie met demonen en “tekenen en wonderen” lijkt begonnen te zijn aan het Fuller Theological Seminary waar hij een denktankgenie was die methodologieën en strategieën creëerde voor de herinvoering van (nep-)gaven en de introductie ervan in kerken. Hij was de ‘professor van namaak’ en was een discipel en nauwe compagnon van John Wimber. Hij was samen met Wimber co-auteur van de Fuller-cursus *Signs, Wonders and Church Growth*, en bracht deze cursus naar elk continent van de wereld. Hij en Wimber waren de implementeerders van de zogenaamde “restauratie van de ontbrekende Heilige Geest in de kerken”.

Wagner heeft zich strategisch in het middelpunt geplaatst van een internationaal netwerk van “christelijke” activiteiten om een “Wereldomvattende Kerk” te helpen implementeren, organiseren en beheersen binnen de komende Nieuwe Wereldorde. Tegenwoordig is Wagner president van Global Harvest Ministries dat zich als voornaamste objectief heeft gesteld: “Vanaf de eerste dag hebben wij met Jezus samengewerkt waarvan gezegd wordt: ‘Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard,

¹ Wimber is de auteur van “Power Healing”. Hij beweerde: “Het is Gods natuur om te genezen, niet ons iets te leren doorheen ziekte. Ziekte is in het algemeen niet heilzaam”. (Benn and Burkill, p.102). En zelfs John Wimber, die waarschijnlijk de meest prominente moderne, eigentijdse “Derde Golf” genezer wilde zijn, worstelde met chronische angina en hartproblemen. Hij begint zijn boek over “Power Healing” met een persoonlijke noot: “Ik had, wat dokters later dachten, een serie van hartinfarcten. Toen wij naar huis terugkeerden bevestigden een aantal medische onderzoeken mijn ergste vrees: ik had een beschadigd hart, mogelijk ernstig beschadigd. Testen gaven aan dat mijn hart niet goed functioneerde, een toestand die verergerd werd en mogelijk veroorzaakt door een hoge bloeddruk. Gecombineerd met mijn overgewicht, en overwerkt zijnde, betekende dit dat ik elk ogenblik kon sterven”. (John MacArthur, *Does God Still Heal*). Wimber stierf uiteindelijk aan een bloeding als gevolg van een lange strijd tegen kanker. Ook hij werd medisch behandeld - geen “power healing” (krachtgenezing) voor hem - enkel chemotherapie.

opdat Hij de werken des duivels verbreken zou' (1 Joh 3:8). Het is ons mandaat om 'de god van deze eeuw' te verzwakken zodat hij niet langer in staat is de geest van mannen en vrouwen te verblinden die verloren zijn. Wij weten dat u klaar bent voor de oorlog!" (Zegt de Schrift niet dat Jezus *Zelf* de werken van de duivel zal vernietigen, niet door enige inspanning van Global Harvest?). Door Global Harvest Ministries en zijn zijtakken, Wagner Leadership Institute en de World Prayer Center (WPC), leidt Wagner toekomstige "christelijke" leiders op, bereikt hij duizenden kerken via de computer, en creëert hij een "Nieuwe Manier" (New Way) waarop de Heilige Geest in dit tijdperk werkt. Wagner zegt:

"Wij zien het als onze taak de mensen met elkaar in verbinding te stellen om interactieve, menselijke web-netwerken te vormen, die goed uitgerust zijn voor het voeren van een effectieve geestelijke oorlog". Het WPC is "een volledig uitgerust zenuwcentrum met data en informatie over gebedsnoden in de hele wereld [dat] ... gebedsbedieningen, denominaties, kerken en goepscellen netwerk. Dit creëert een verenigd gebedsfront dat een einde zal maken aan Satans pogingen om geïsoleerde gelovigen te scheiden, en zovelen te verblinden voor het Evangelie van Jezus Christus". (Citaten van het WPC. Onderstrepingen toegevoegd).

Als onderdeel van dit netwerkplan, vond Wagner recent het idee van de "Nieuwe Apostolische Reformatie" uit, waar apostelen en profeten opstaan om de Kerk te besturen. Wagner riep zichzelf recent uit tot "presiderende apostel" van een coalitie van 200 "ware" apostelen door het stichten van de "Internationale Coalitie van Apostelen". Hun mandaat is te bouwen en binnen te leiden in het Koninkrijk van God.

<http://news.bbc.co.uk/1/hi/uk/324274.stm>

Door toedoen van dit onbijbelse geloof in een "nieuwe en verbeterde" Heilige Geest, heeft Wagner openlijk vele charismatische misleidingen bevestigd, zoals de "goudvullingen"-mirakels in Latijns Amerika, waar mensen hebben verklaard dat de vulsels in hun tanden in goud veranderden door Gods kracht (Wagners *Confronting the Powers*, p. 59). Zijn vertrouwen op extra-bijbelse spiritualiteit is zo sterk dat Wagner gelooft dat occulte praktiseerders voor christenen superieure kennis hebben. Hij zegt in *fronting the Powers* dat "bepaalde mensen, zoals sjamanen, hekserijgenezers, beoefenaars van oosterse religies, New Age-goeroes of professors in het occulte aan universitaire faculteiten, voorbeelden zijn van het soort mensen die een veel grotere kennis kunnen hebben van de geestelijke wereld dan de meeste christenen". Hij gaat zelfs verder met te verdedigen dat christenen "eerstehandsonderzoek in de wereld van de duisternis" proberen te doen en berispt hen die niet willen luisteren naar "onafhankelijke expertises in de demonologie" (*Powers*, p. 147).

Paul Cain

Cain is de bekendste van de Vineyard "profeten". Cain was een tijdgenoot van Oral Roberts² tijdens de tent-opwekkingen in de jaren 1940 en '50. Hij verliet het circuit van genezingsopwekking in 1957, waarschijnlijk omdat veel van de leiders "ongehoorzaam" werden. Hij bleef deels uitgesloten tot de Vineyardbeweging geboren werd en stapte toen opnieuw in de opwekkingsarena. Hij vond de grootste hedendaagse profeten bij de Vineyardleiders. Hij beweerde dat hij regelmatig met engelen sprak, om profetische openbaringen van God te krijgen, en om krachtige genezingsgaven te ontvangen. Sommigen geloven dat hij een apostel is, alhoewel Cain deze titel niet accepteert.

² Als iemand zegt hartproblemen te hebben, en hij negeert de symptomen al bewegend dat hij genezen is door geloof, dan verkeert hij in het gevaar te zullen sterven. Een perfect voorbeeld hiervan is Oral Roberts in de "Praise the Lord"-show van Paul Crouch op TBN (6 oktober 1992). Ik keek toe wanneer Crouch werd gevraagd de handen te leggen op Oral Roberts, om hulp te bieden voor zijn borstpijnen, en Roberts uitriep "ik voel de genezende kracht van Jezus!" en zei dat het aanvoelde als een "elektrische stroom die door hem heenging". Oral Roberts werd op TBN genezen verklaard. Maar was hij dat echt zo? Minder dan vier uur later kwam het bericht dat terwijl hij een huis in Newport Beach bezocht, Roberts meer pijn voelde en gehospitaliseerd werd in het Hoag Presbyterian Memorial Hospital (ook in Newport Beach), kort na middernacht. Daaropvolgende artikels zeiden dat Roberts hartaanval "bijna fataal" was ("Evangelist Has Tests", The Orange County, 16 dec. 1992) en dat de genezingsevangelist nu een pacemaker heeft ("Roberts Out of Hospital", The Orange County, 21 dec. 1992).

John Wimber

Peter Wagner

Paul Cain

Dr. Jack Deere

Wayne Grudem

Oral Roberts

Jack Deere

In 1986 geloofde Jack Deere nog dat de wonderlijke gaven opgehouden waren. Hij had toen juist zijn tiende jaar beëindigd als Associate Professor aan het Dallas Seminary, en zijn zevende jaar als pastor van een Bible Church. Toen nodigde hij de Britse psychiater John White uit als gastspreker, en wat onwillig stemde hij erin toe dat hij leerde over miraculeuze genezing. Kort daarna werd Deeres denken “radicaal omgekeerd”. Hij zei: “Eerst begon ik te geloven dat de Schrift leert dat genezing en mirakels voor vandaag zijn. Daarna geloofde ik dat God vandaag ook sprak buiten de Bijbel. ... en het volgende stadium was te geloven dat alle gaven van de Geest eigenlijk voor vandaag zijn”. Twee weken later ontmoette hij de Vineyardstichter John Wimber, ontwikkelde een nauwe band en was hij ontslagen uit het Dallas Seminary. Vandaar dient hij wereldwijd samen met Paul Cain. Deere zegt: “Nadat verscheidene jaren geleden John Wimber voor mij bad, bemerkte ik een onmiddellijke toename van relevante woorden en gezangen wanneer ik voor mensen bad. Ik heb dit ook zien gebeuren wanneer Paul Cain bad voor mensen ...”. Deere is een van de krachtigste sprekers voor de Vineyard. Zijn boek *Surprised by the Power of the Spirit* is waarschijnlijk de beste vertolking van Vineyardzienswijzen en heeft ongetwijfeld velen in de beweging gebracht. Zijn boek uit 1995, *Surprised by the Voice of God*, wordt verondersteld een verhandeling te zijn over hoe men Gods stem van de onze kan onderscheiden, en zelfs die van Satan. In dit boek verdedigt hij de zienswijze dat God vandaag nieuwe openbaringen geeft.

In een privé-interview met Graham Banister, gevolgd op een Vineyardconferentieworkshop van Deere (maart 1990 in Sidney, Australië), werd Deere gevraagd: “Wat is het Evangelie?” Deere antwoordde Banister wat *hij* dacht wat het Evangelie was. Banister antwoordde dat het gaat over Jezus Christus die voor onze zonden stierf, begraven werd en opstond op de derde dag en dat het dit evangelie is waardoor wij gered worden (1 Kor 15). Deeres antwoord was dat dit *niet* het evangelie is. Toen gevraagd werd wát dan het evangelie is, antwoordde Deere: “Ik ben niet voorbereid om hierover een formeel standpunt te brengen”. Toen gevraagd werd: “Kan u mij misschien informeel vertellen wat u gelooft wat het evangelie is?” Deere antwoordde: “Ik ben niet zeker. ... Ik was vroeger zoals u ... denkend dat het evangelie gewoon rechtvaardiging is door geloof”. Toen gevraagd werd wat hij eraan zou toevoegen, antwoordde hij: “Bevrijding. ... dingen zoals demonen en gezangen ... het is het volledige pakket - de woorden en werken van Jezus?” Maar hij was nog niet klaar om een definitief antwoord te geven op de vraag “Wat is het Evangelie?”. Verder verbaasd blijvend vroeg Banister: “Zegt u dat u niet terug in dat paviljoen kan stappen en aan die mensen het evangelie brengen?” Hij antwoordde: “Nee, nog niet. ... Misschien [over] vijf jaar, misschien tien ...”. Verbazingwekkend dat een van de leidende theologische geesten in de ‘Tekenen en Wonderen beweging’ niet wist wat het Evangelie is! (Bron: 24-4-1990, *The Briefing*, “John Wimber: Friend or Foe”, Sydney, Australië - Deere beweert dat dit artikel “ernstige onjuiste voorstellingen, valse verslaggeving en foutieve methodologie” bevat over de leer van Vineyard, en een onjuiste vertegenwoordiging van zijn (Deeres) begrip van het Evangelie. Gezien enkel Graham Banister en Jack Deere aanwezig waren bij het interview, moet de lezer voor zichzelf oordelen of de weergave in *The Briefing* consistent is met wat we weten van Deeres gedocumenteerde doctrinaire posities.

Wayne Grudem

Grudem is Associate Professor van Bijbelse en Systematische Theologie aan de Trinity International University (voormalig Trinity Evangelical Divinity School - Evangelical Free Church of America), en een erkend bijbels geleerde. Zijn boek *The Gift of Prophecy in the New Testament and Today* is een poging om wat matiging te brengen in de extremiteiten van de Vineyardbeweging, en

gelijk ook om buitenstaanders te overtuigen dat God vandaag nog steeds Zijn woord openbaart door de gave van profetie. Grudem probeert de kwestie te behandelen van hoe christenen directe openbaring van God kunnen ontvangen, zonder te claimen geïnspireerd te zijn zoals de schrijvers van Gods Woord. Deze zaak is cruciaal. Indien God vandaag tot christenen spreekt, welk gewicht moeten wij dan geven aan hedendaagse profetieën? Indien we beweren dat ze gelijk staan met de Schrift, dan zouden we ze moeten toevoegen aan Gods Woord, zoals dat in het verleden gebeurde. Wij zouden dan nieuwe boeken aan de canon moeten voegen naarmate God openbaart. Aan de andere kant, als deze profetieën niet gelijk staan met de Schrift, wat moeten wij er dan mee? Hoe kan God in en door Zijn volk spreken en toch niet met gezag spreken?

Grudems antwoord is dat oudtestamentische profetie en nieuwtestamentische profetie (inbegrepen moderne profetie) twee verschillende dingen zijn. In het OT spraken de profeten de echte woorden van God. In feite was het zo dat indien zij profeteerden in de naam van de Heer, en hun profetieën kwamen niet uit, zij ter dood moesten gebracht worden (Deut 18:20-22). Grudem verzekert ons dat dit alles veranderde in het NT. In het NT spraken enkel de apostelen met goddelijk gezag. Volgens Grudem waren zij de nieuwtestamentische tegenhangers van de oudtestamentische profeten. Hij gelooft dat alle andere nieuwtestamentische en moderne profetie, alhoewel die direct van God komt, niet echt geïnspireerd is. Nieuwtestamentische profeten kunnen, en dikwijls zullen zij, fout zijn zonder te lijden onder consequenties. Dus, volgens Grudem, ontvangen wij vandaag boodschappen van God, maar deze boodschappen dragen NIET het gewicht van goddelijke openbaring. Zij kunnen fout zijn, en wij moeten ze niet noodzakelijk gehoorzamen.

Maar wij moeten ons dan de vraag stellen: “Welke waarde hebben zulke profetieën?” Als we het niet zeker weten dat ze van God komen, als we niet zeker weten of ze fouten bevatten, wat voor doel hebben ze dan? Grudem kan deze vraag nooit bevredigend beantwoorden. Hier zijn zijn beste pogingen:

“Van ons wordt niet verwacht dat wij elk woord accepteren dat gesproken wordt door de gave van uiting ... wij moeten enkel aannemen wat aangevuurd is door de Heilige Geest en wat in overeenstemming is met de Bijbel ... een uiting kan 75% uit God zijn en 25% uit de eigen gedachten van de persoon zijn. We moeten de twee onderscheiden” (*The Gift of Prophecy in the New Testament and Today*, p.110). “Er kan in feite een hele waaier bestaan van graden van inspiratie” (p. 111).

In zijn beantwoording van de vraag hoe wij kunnen weten of een openbaring uit de Heilige Geest is, zegt hij hier dat die in overeenstemming moet zijn met de Bijbel. Daarna doet hij deze eigenaardige uitspraken:

“Lijkt de openbaring uit de Heilige Geest te komen; lijkt ze overeen te komen met andere ervaringen van de Heilige Geest die we eerder kenden in de aanbidding? Hierachter is het moeilijk verder te specificeren, behalve te zeggen dat na een tijd een gemeente waarschijnlijk meer aangepast zal zijn in het herkennen van echte openbaring uit de Heilige Geest en ze te onderscheiden van eigen gedachten” (pp. 120-121).

Met andere woorden: wij worden achtergelaten in een zee van subjectiviteit. Als de gedachten van mijn geest uit de Heilige Geest “lijken” te komen, dan is dat “waarschijnlijk” zo (volgens Grudem). Maar, uiteraard, kan ik het fout hebben. Die gedachten kunnen van elders komen. Wij weten het nooit echt. We kunnen enkel hopen dat wij meer “aangepast” raken in het onderscheiden van Gods stem, naarmate de tijd verdergaat. Andermaal vragen wij ons af welke waarde zulke profetieën hebben? Waarom zoeken naar nieuwe openbaringen van God, openbaringen waarvan wij niet zeker kunnen zijn dat ze zelfs van God komen, als wij daarentegen de zekere woorden van de Schrift bezitten?

II. Doctrines

Hieronder een korte bespreking van de Vineyardleringen die de toets van de Schrift niet kunnen doorstaan:

1) Noncessationisme³

Een van de handelsmerken van de Vineyardbeweging is het geloof dat God vandaag actief Zijn Woord openbaart door profetieën, woorden van kennis, visioenen, enz. Natuurlijk opent dit de deur voor elke denkbare soort van dwaling en ketterij. In *Power Evangelisme*, zegt John Wimber dat de echte basis voor powerevangelisme het geloof is dat God ons direct bepaalde informatie openbaart. Bijvoorbeeld, op een vliegtuig zag Wimber op iemands gelaat “in duidelijke letters” het woord “overspel” geschreven staan. Toen hij aan de man getuigenis gaf sprak de Geest direct tot Wimber en zei: “Zeg hem dat indien hij zich niet afkeert van overspel, Ik hem zal aanpakken” (pag. 75-82).

2) Tekengaven voor vandaag

Tot in de late 20ste eeuw geloofde het orthodoxe Christendom dat de tekengaven (profetie, mirakels, genezing, talen, verklaring van talen) waren opgehouden bij het afsluiten van de bijbelcanon of bij de dood van de apostelen. Enkel ketterse groepen, zoals de Montanisten, Shakers en Mormonen geloofden dat zulke gaven vandaag nog geldig zijn. Vroege christenen twijfelden er niet aan dat God wonderen kon werken en mensen genezen, maar zij geloofden dat deze *gaven* waren opgehouden te bestaan. De pinksterbeweging, daarna de charismatische beweging, en nu de Vineyardbeweging, maken allen het gebruik van de tekengaven tot een belangrijk deel van hun systeem.

3) Bediening van geestelijke oorlogvoering

De Vineyardbeweging gelooft dat ware christenen demonisch bezeten kunnen zijn, dat deze demonen krachtig moeten uitgeworpen worden, en dat wij agressief de Satan moeten aanvallen om hem te verslaan.

4) “Power-evangelisatie” versus “programma-evangelisatie”

Programma-evangelisatie is het presenteren van de evangelieboodschap aan een verloren zondaar. Alhoewel niet anti-programma-evangelisatie, gelooft de Vineyard dat het een armoedige manier is om mensen tot Christus te brengen, in het bijzonder mensen in de Derde Wereld. Wat nodig is is “power-evangelisatie”, en dat is tekenen en wonderen. Als we bij de evangelieboodschap ook mensen genezen, demonen uitwerpen, of een woord van kennis spreken, zal onze boodschap met gezag en kracht gebracht worden. De resultaten van power-evangelisatie, zo wordt ons gezegd, zijn ver superieur ten opzichte van programma-evangelisatie. Het is echter interessant om het bijbelse verslag te onderzoeken op de resultaten van tekenen en wonderen. Dan blijkt het dat wonderen zelden echt geloof of blijvende vrucht voortbrachten. Zelf bij Christus vinden we mensen die Hem volgden om te worden genezen of om gevoed te worden, maar die Zijn boodschap afwezen (b.v. Joh 6).

5) Oecumenisch

Net zoals bij charismaten is het eerder de ervaring dan de leer die mensen naar de Vineyardbeweging drijft. Blijkbaar daardoor kunnen Vineyardmensen samenwerken met iedereen die beweert christen te zijn, ongeacht wat zij geloven. De Vineyard bemoedigt actief de hervereniging met de Katholieke kerk, en beweert dat de paus een evangelisch christen is. Wij begrijpen daarom ook waarom de Promise Keepers, met hun sterk Vineyard leiderschap, zo sterk oecumenisch is ingesteld en de participatie met Rooms-katholieken aanmoedigt, zelfs in leidinggevende posities.

6) Dominionisme⁴

[Dominionistische theologie](#) leert dat de heerschappij over elk gebied van het leven werd hersteld bij de eerste komst van Christus. Het is nu de plicht van de Kerk om niet enkel individuele personen te redden, maar ook de maatschappij, om zo binnen te gaan in Gods Koninkrijk. Volgens George Ladd⁵ gelooft de Vineyard dat wij zijn nu in Gods Koninkrijk zijn. Wimber schreef: “Het koninkrijk van God creëerde de Kerk op Pinksteren door de uitstorting van de Heilige Geest” (*Power Evangelism*, p. 34). Als gevolg hiervan hebben christenen “koninkrijksgezag” (zie de woorden van het po

³ Eng. cessation: het ophouden; Ned. cessen: een einde nemen (in casu de wondergaven).

⁴ Dominion: eigendomsrecht, heerschappij.

⁵ George, Eldon Ladd (1911-1982) known for his ‘Kingdom Now’ - restoration theology. John Wimber credits Ladd with his understanding of restoration theology. <http://www.seekgod.ca/fuller2b.htm>.

pulaire [Jack Hayford](#)-lied “Majesteit” met zijn charismatische leer in dit verband) dat ons in staat stelt macht te hebben over ziekten, demonen en de natuur.

Wat de Vineyard doet is de karakteristieken van het Duizendjarig Rijk (Millennium) van Christus overbrengen naar het huidige tijdperk. Zij redeneren dat vermits wij nu in het Koninkrijk zijn, wij de macht zouden moeten manifesteren die Christus had toen Hij op aarde was. Zoals Wimber graag zei: “I want to do the stuff Jesus did” (Ik wil de dingen doen die Jezus deed). Dit is het theologische fundament van de Vineyard voor het geloof in de geldigheid van de tekengaven voor vandaag. De Vineyard gelooft ook dat er nog een fysiek koninkrijk op aarde moet komen, waarover Christus zal regeren, maar zij geloven dat de Kerk het finale aspect van het Koninkrijk zal inleiden naarmate zij meer heerschappij krijgt over de aarde. Gedeeltelijk komt dit in de vorm van een grote laatste dagen “opwekking” waarbij de wereld zich tot Christus zal keren. (De Bijbel leert echter dat er een grote afval zal zijn in de laatste dagen, niet een opwekking). Dit is bekend als de “Latter Rain” en wordt nergens in de Bijbel geleerd.

7) Oosterse wereldbeschouwing

De Vineyard scheidt zijn critici af door te verklaren dat zij verblind zijn door hun westerse wereldbeschouwing van een “dubbele verdieping”. De westerse geestesinstelling heeft een “bovenverdieping” met hemel, hel, God een eeuwigheid; en daarnaast ook een “benedenverdieping” van wetenschap, de empirische⁶ wereld van onze zintuigen: de dingen die wij zien en ervaren in de natuurlijke, materiële orde. In de westerse beschouwing, zo zegt de Vineyard, is er geen interactie tussen de twee verdiepingen. Maar in de oosterse wereldbeschouwing, zo schreef Wimber, is er nog een andere verdieping: de middenverdieping, die “omvat de invloed van engelen en demonen over het leven van elke dag, de interventie van de Heilige Geest in goddelijke genezing, tekenen en wonderen en geestelijke gaven. Niet-westerse wereldbeschouwingen geven ruimte voor alle vormen van bovennatuurlijke interventie in het leven van elke dag, en zo is het idee dat een christelijke God kan genezen voor hen gemakkelijk om te accepteren. Maar wij westerse christenen, die de middenzone uitsluiten, maken gewoonlijk geen of weinig plaats voor wat in de Schrift als normaal wordt beschouwd: de regelmatige activiteit van zowel God als Satan in het menselijke leven” (*Power Evangelism*, p. 138). Wat wij daarom moeten ontwikkelen is een “bijbelse” wereldbeschouwing. Maar de Vineyard faalt erin onderscheid te maken tussen 1. de Schriftuurlijke benadering van het bovennatuurlijke en 2. de bijgelovige, mystieke benadering van de oosterse geestesinstelling.

In het Vineyard-systeem kunnen alle problemen, zonden inbegrepen, teruggevoerd worden tot het demonische. De seculiere, westerse wereldbeschouwing zegt dat alles voortkomt uit natuurlijke oorzaken. De Bijbelse zienswijze is dat God soeverein alle aspecten van het leven controleert. Hij gebruikt engelen, demonen, bacteriën, natuur en elk ander geschapen ding voor Zijn doeleinden. Wij moeten daarom teruggaan naar de Schrift om te determineren hoe God wil dat wij omgaan met deze levenskwesaties. En wat leren we dan? De Brieven die geschreven werden aan gemeentetijdperkgelovigen verdedigen progressieve heiliging, gebed, geloof, het voeden met het Gods Woord, en zelfs het gebruik van medicijnen tegen kwalen. Maar de Brieven zeggen feitelijk niets over het uitwerpen van demonen (of andere tekenen en wonderen) om voor God te leven en om met de problemen van het leven om te gaan.

8) Doop van de Geest

De Vineyard verschilt iets van pinksters en charismaten. Een van de belangrijkste leringen van de andere twee groepen is hun geloof in de “doop van de Heilige Geest” na de bekering. Zij geloven dat deze doop een tweede werk van genade is en dat die het leven verrijkt van de christen en hem voorbereid op de dienst. De Vineyard van de andere kant, gelooft dat deze doop plaatsvindt bij de bekering, maar ook dat er meerdere vervullingen van de Geest kunnen zijn na de bekering.

9) Tongenspreken

De Vineyardbeweging verschilt ook ten aanzien van tongenspreken. Alhoewel het in de beweging door velen wordt beoefend, wordt het belang ervan afgezwakt, en van christenen wordt helemaal niet verwacht dat zij in tongen spreken. Van de andere kant geloven sommige pinksters en charis

⁶ Proefondervindelijke.

maten dat het spreken in tongen het bewijs is van bekering. Anderen zeggen dat het iets noodzakelijks is voor een vervulde christelijke ervaring.

Evaluatie

Een van de meest wijze dingen die men kan doen wanneer men een beweging onderzoekt die beweert uit God te zijn, is ons de vraag stellen: “Legt deze beweging de nadruk op dezelfde dingen als Gods Woord doet?” In casu: wat benadrukt de Vineyardbeweging? Is dat niet tekenen en wonderen? Hun kerken zijn consumenten van mirakels, genezingen, demonenuitdrijvingen en profetische uitingen. Zij geloven dat het door deze dingen is dat mensen tot Christus zullen gebracht en discipelen worden. Zij wijzen de mensen op dynamische ervaringen, en het zijn die ervaringen, veel eerder dan de waarheid in de Schrift, die mensen in hun gemeenschap aanbrengen.

Vergelijk nu eens de benadrukking van de Vineyardbeweging met die van de nieuwtestamentische brieven. Zie in het bijzonder de brieven 1 en 2 Timotheüs en Titus. Hierin zien we dat de apostel Paulus twee jonge voorgangers instrueert over hoe kerken moeten geleid worden. Paulus zegt hen wat hun kerken nodig hebben om vooruit te gaan in maturiteit, volwassenheid. Het is interessant de complete afwezigheid te ontdekken van enige vermelding van tekenen en wonderen. Paulus moedigde deze mannen niet aan om demonen uit te werpen, de zieken te genezen, of om nieuwe openbaringen van God te zoeken. Veeleer wijst hij hen op de Schrift die “nuttig [is] om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God dient volmaakt moge zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust” (2 Tim 3:15-17). Hij zei hen ook het Woord te prediken: “predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs” (2 Tim 4:1-2), en moedigde aan om “aan te sporen door het gezonde onderwijs en ook de tegensprekers te weerleggen” (Titus 1:9). Er wordt geen melding gemaakt van het ontwikkelen van kerken rond emotionele ervaringen en bovennatuurlijke gebeurtenissen. De nadruk van de bediening van deze voorgangers lag op het geschreven Woord van God. Zij moesten dit vasthouden, prediken, onderwijzen, en toepassen op elke mogelijke situatie, en het Woord bewaken en verdedigen.

In het licht van de nieuwtestamentische instructies aan de Kerk zouden de leringen en praktijken van de Vineyardbeweging, die haaks staan op de nieuwtestamentische prediking, in iedere geest een rood waarschuwingslicht moeten opwekken.

Lees ook:

“Valse profeten, Pseudo-apostelen en een nieuw evangelie”: [DOC](#) of [PDF](#)

“Genezer? genees uzelf!”: [DOC](#) of [PDF](#)

“De laatste grote zalving?”: [DOC](#) of [PDF](#)

En verder onder: <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)